

Милица Ј. Склабински^[1]

Матица словачка
директорка Музеја за расељене Словаке
Братислава (Република Словачка)

УДК 78(=162.4)(497.113)
Прегледни рад
Примљен: 6.3.2026.
Прихваћен: 8.4.2026.
doi: 10.5937/napredak7-65516

Српско-словачке везе у домену музикологије кроз призму музиколошких конференција „Словачка музика у Војводини“

Сажетак: Рад је посвећен презентацији научноистраживачких конференција под називом „Словачка музика у Војводини“, које се одржавају од 2005. године у Новом Саду, односно српско-словачким везама у области музикологије које су документоване у зборницима радова са истоимене конференције. Рад мапира два главна правца. Први се односи на културна прожимања и утицаје на очување и унапређење изворних народних песама Словака у Војводини. Други део представља занимљиве чињенице везане за деловање словачких музичких композитора у Србији. Међу најважније резултате убрајамо допринос музиколошких конференција током двадесет година њиховог трајања и потребу за наставком ових активности у наредном периоду, јер и ова студија показује да словачко-српске везе у области музикологије за сада нису довољно истражене.

Кључне речи: словачка музика у Војводини, словачке народне песме, Микулаш Шнајдер-Трнавски, Вилијам Фигуш-Бистри, Мартин Кмећ.

Увод

Музика испуњава низ функција у животу појединца, заједнице или народа у оквиру њене перцепције, аперцепције и рецепције. Уз естет-

ско схватање које је засновано на доживљају и властитом односу према естетској вредности музичког дела, за наш рад биће сигнификантне функције музике које се односе на колективне идентитете и културолошка прожимања.

[1] sklabinska@gmail.com

Иако су се њени облици и форме мењали кроз време и географске ширине, што само по себи доноси бесконачан број музичких наратива и интерпретација, тежња аутора је да обухвати оне чињенице и форме, које повезују српску и словачку музичку традицију и културу. Наиме, у раду представљамо резултате појединих музиколошких истраживања у заједници војвођанских Словака, а окосницу рада чини стручна анализа укупно двадесет музиколошких конференција које су се одржавале у Новом Саду у периоду 2005–2024. године.

110 |

Музиколошке конференције под називом „Словачка музика у Војводини“ основане су са циљем истраживања недовољно или готово нимало истражених и документованих тема, те да допринесу стварању новог квалитета у културном животу Словака у Србији. Музиколошке конференције одржавале су се сваке године, а међу конкретне, опипљиве резултате сврстава се следећи биланс: конференција је током 20 година окупила укупно 104 аутора, који су написали 164 научна, стручна, истраживачка, документациона и публицистичка рада. Уз ауторе из Србије, своје студије објављивали су аутори из Словачке, Чешке, Мађарске, Румуније и Хрватске. Зборници са конференција објављивани су на словачком језику (као и на српском језику, када су њихови аутори излагали на српском језику), са сажецима на словачком и српском језику. Данас зборници, као непосредни резултати ових конференција, представљају често цитиране изворе научноистраживачких радова на разне културолошке теме. Конференције и зборници су од 2006. године постали тематски, те су њихови

активни учесници обрадили следеће теме: „Питања документације народног стваралаштва Словака у Војводини“ (2006), „Истраживања традиционалне музике војвођанских Словака“ (2007), „Словачки музичко-фолклорни фестивали – садашњост и будућност“ (2008), „60 година словачког музичког стваралаштва у Новосадском радију“ (2009), „Иновативне методе у музичкој педагогији“ (2010), „Хорско певање војвођанских Словака“ (2011), „Црквена музика војвођанских Словака“ (2012), „Словачка војвођанска музика и њена видљивост у Словачкој“ (2013), „Музичка уметност у људском животу“ (2014), „Драматургија и менаџмент музичких догађаја“ (2015), „Живот и дело Мартина Кмећа“ (2016), „Словачки музички композитори који су деловали у Војводини“ (2017), „Допринос Јураја Ферика Ст. и Јураја Ферика Мл. музичком животу војвођанских Словака“ (2018), „Истраживање, документација и презентација музике војвођанских Словака“ (2019), „Јубилеји у области музике и актуелна питања из музичког живота војвођанских Словака“ (2020), „Живот и дело Кветославе (Чањи) Бенкове“ (2021), „Збирке словачких народних песама са тзв. Доње земље“ (2022), „Петровачким музичким педагозима и диригентима Ани Медвеђовој Ст. и Марјени Станковић Кривак поводом животних јубилеја“ (2023) и „Извођачи вокалне и инструменталне озбиљне музике из заједнице војвођанских Словака“ (2024). Поред бројних личности из света музикологије, подршку овом подухвату пружиле су различите институције, као што су Музиколошки институт Словачке академије наука (Ústav hudobnej vedy SAV), Литерарно-музички

Милина Ј. Склабински

Српско-словачке везе у домену музикологије
кроз призму музиколошких конференција
„Словачка музика у Војводини“

Зборници радова са музиколошких конференција

Фото: Завод за културу војвођанских Словака

музеј Словачке народне библиотеке, Народни просветни центар из Братиславе, Катедра за естетику Универзитета Коменског из Братиславе, као и бројне институције и академска заједница у Србији.

Дозволићу себи да као иницијатор конференција и аутор бројних прилога о музичком животу војвођанских Словака изразим уверење да су конференције веома позитивно утицале не само на друштвену рефлексију у датом тренутку него и на бројна културно-уметничка друштва и организације које негују словачку музичку традицију у Србији. Завод за културу војвођанских Словака који је улогу организатора преузео још у години свог оснивања (2008), а пре тога

Одбор за културу Националног савета словачке националне мањине у Србији, допринели су изградњи квалитетне платформе за рефлексију музиколошких тема. Захваљујући институционалној подршци, успешно је подржан докумен-тациони и истраживачки рад старије генерације музичких стручњака који више нису међу нама, али су управо они оставили дубок траг и сачували многе теме од заборава. Ипак, одређени недостатак постоји у томе што нисмо успели да створимо ширу слику о прожимању култура и о стварним узајамним утицајима околине на културу војвођанских Словака. Изузетак је монографија о Старој Пазови, у којој је музиколог Кристина Ломен укључила и српске песме са

репертоара Словака у Старој Пазови (Lomen, 2021, str. 192). Управо овај рад може бити први корак ка томе да кроз призму музиколошких конференција истражимо и словачко-српске везе у области музике.

Проучавање утицаја средине на очување и конзервирање словачке народне песме у Војводини

Већ у оквиру прве конференције објављен је истраживачки текст истакнутог етномузиколога и професора на Музичкој академији у Новом Саду др Нице Фрацилеа, који се бавио темом прожимања музичког фолклора житеља Војводине (Fracile, 2005, str. 147). Аутор на конкретним примерима приказује музичку традицију мултикултурне Војводине и прави паралеле између музичких елемената разних мањинских заједница и етничких група, као и већинског српског становништва, у складу с разноврсном и специфичном музичком традицијом Војводине. Он, између осталог, констатује да „музичка традиција Војводине представља веома инспиративно и занимљиво фолклорно подручје за компаративна истраживања“, међутим, такође наглашава да Војводина никада није имала нити има својеврстан институт за истраживање фолклора, те су отуда „етномузиколошка истраживања препуштена ентузијастима, којих данас има све мање“. Паралеле и прожимања музичке традиције налази, пре свега, између српске и традиције Румуна у Војводини (Fracile, 2005, str. 153), док у словачкој музичкој традицији паралеле са српском песмом не налази.

Овај став можемо поткрепити и резултатима истраживања својеврсног оснивача словачке етномузикологије у Србији мр Мартина Кмећа (1925–2011), чије се животно дело огледа у састављању Регистра словачких народних песама које певају Словаци у Војводини на прелазу миленијума. Анализирајући тај корпус, песме које певају војвођански Словаци разврстао је у следеће групе: сеобом донете из постојбине, додатно импортоване са територије данашње Словачке, песме настале у Војводини и песме преузете од других народа и народности (Кмећ, 1974, str. 550). Четврта група је готово незнатна, и настаје када се на српску мелодију или друге мелодије појави словачки текст.

Сличне анализе долазиле су и од словачких етномузиколога почетком 60-их година прошлог века, од када датирају систематска истраживања музичке традиције (песама, музике и игара) у то време југословенских Словака Словачке академије наука (њеног Музиколошког и Етнологског института), али и Завода за расељене Словаке Матице словачке. Признати словачки музиколог и етномузиколог Хана Урбанцова дала је у свом истраживању традиције народног певања Словака у Војводини свеобухватни приказ и њиме поставила научне оквире за ову тему са становишта словачке музикологије. У свом раду наводи да су новија истраживања (друга половина 20. века) почела да посматрају словачке енклаве из још једног важног аспекта, тј. да их схватају као саставни део словачке културне традиције специфичног типа које садрже неколико културних нивоа. „У традиционалном певању можемо посматрати три основне категорије: а) репертоар који потиче из постојбине,

б) утицаји других околних етницитета и в) ново стваралаштво које настаје директно у енклави“ (Urbanová, 2014, str. 18). Међутим, народна песма је пре свега жив организам подложен променама. Неоспорна је чињеница да су се текстови песама мењали и прилагођавали новој средини (називе изворних словачких места заменили су онима у којима сада живе), а не задуго у песмама су се појављивале нове истините или измишљене приче и искуства и догађаји који су описивали нову средину. Ове промене наглашава у свом истраживању народних песама Кристина Ломен (Lomen, 2023, str. 197).^[2] Промене се нису дешавале само у домену језика, напротив, усмено предање је узроковало то да су се мењали и мелодијски делови песама (у односу на њихов изворни облик). Карактер корпуса, односно дух песама је сачуван, међутим и сам М. Кмећ, када пореди песме певане (забележене) у Словачкој и песме које певају Словаци у Војводини, дели поменути словачки војвођански корпус на девет подгрупа. У једној подгрупи су, на пример, исте мелодије а различити текстови, у другој опет исти текстови а различите мелодије, разне ближе и даље мелодијске или текстуалне варијанте, у неким случајевима био је идентичан само сиже.

Управо је ово одраз утицаја нове средине на аутентичну словачку музичку културу, која према речима етнолога и професора др Јана Боћика још није довољно истражена, а „ниво интерпретације и теоретске разраде постојећих етнологских сазнања је још увек на незадовољавајућем нивоу“ (Botík, 2013, str. 10).

Боћик наглашава синкретизам и потребу да се на словачку традиционалну културу гледа као на културни систем у којем су се акумулирале чињенице тројне провенијенције: 1. стечене у некадашњој матичној држави, 2. преузете из вишеетничког и вишекултурног војвођанског живља, особито од већинског српског народа, 3. створене од припадника словачке заједнице у условима новонасељеног становништва Војводине. У том контексту нас упућује на капитална дела из области етнологије, попут дела етнологичке Миле Босић, која је описала традиционалну ношњу Словака у Војводини, и лингвисте Јозефа Штолца, који је описао словачка наречја у Војводини, те да су тиме „приказали како је у словачким срединама у Војводини настао велелепан конвергентни процес у којем су се разноврсност наречја и народне ношње коју су колонисти доносили из својих постојбина са тзв. Горње земље, најпре ујединиле а затим развиле у нове локалне језичке и одевне варијанте са специфичним елементима тзв. Доње земље“ (Botík, 2013, str. 15). У том контексту је могуће посматрати и корпус народних песама војвођанских Словака. Са културолошког аспекта данашње Словачке овај корпус можемо посматрати као посебан словачки регион тзв. Доње земље. Са аспекта српске музичке традиције овај феномен треба посматрати као богато, јединствено и непоновљиво културно наслеђе, које је захваљујући континуираној бризи за њено очување дубоко укорено, сачувано и промовише се у изворном облику.

[2] Публикација је доступна на: https://www.sav.sk/journals/uploads/11270818Musicologica2_2023_03_Lomen.pdf

Словачке личности из света музике које су живе­ле и радиле на простору Србије

114 |

Конференција „Словачка музика у Војводини“ донела је низ сазнања о животу и делу композитора и музичких прегалаца који су својим радом у области музике оплемењивали своју средину. Међу најзначајније теме у том контексту спадају текстови везани за словачке композиторе Вилијама Фигуша Бистрог (1875–1937) и Микулаша Шнајдера Трнавског (1881–1958) и њиховог рада на простору данашње Војводине. Наиме, ова два припадника тзв. старије генерације словачких композитора, заслужна за настанак словачке националне уметничке музике, упознала су се управо у Великом Бечкерекy. Културна јавност у Србији по први пут је за то сазнала захваљујући доценту Михалу Бабјаку, који је у часопису за културу и литературу *Нови животи* објавио текст под називом „Од падинског оргуљаша до славног композитора“ (Babiak, 2005, str. 119). Након тога су се на нашим конференцијама низали текстови о оба композитора са посебним нагласком на записнике у којима су описивали свој живот у новој средини (Sklabinski, 2020, str. 94). Наиме, Вилијам Фигуш Бистри, творац прве словачке народне опере *Ђејван*, четири године је живео и радио у Словацима насељеној Лајошфалви (данас Падини) у Банату (у периоду 1903–1907). С друге стране, Микулаш Шнајдер Трнавски, носилац титуле национални уметник, аутор бројних композиција, претежно соло песама

за глас и клавир своје прво запослење пронашао је у Великом Бечкерекy 1906–1907. године. У Банат је дошао на позив касније познатог српског композитора Петра Коњовића (1883–1970), с којим је заједно студирао на Конзерваторијуму у Прагу.^[3] Он је шест месеци водио Српско црквено певачко друштво „Беседа“ у Великом Бечкерекy и својим кратким али интензивним деловањем подигао културну и уметничку сцену у граду на завидан ниво. Иако није реч о дугом периоду њиховог деловања у Банату, М. Ш. Трнавски извео је у Бечкерекy Фигушове *Баладе за џас, хор и оркестар Госпођа Ракоцијева ој. 31* (Rákociné op. 31) чији је успех описан у мемоарима оба композитора. Овом темом бавили су се многи аутори из Србије и Словачке, пре свега први диригент војвођанских Словака Јурај Ферик Мл. (1935–2018). За потребе конференције одржане у част композитора М. Ш. Трнавског ауторка текста проширила је истраживање на институцију у Зрењанину и захваљујући Архиву града Зрењанина обезбедила исечке из дневних новина *Торонијал*, преведене на српски језик, који сведоче о успешној концертној сезони М. Ш. Трнавског у В. Бечкерекy (Sklabinski, 2020, str. 91).

У Новом Саду је краће време боравио и композитор Тибор Андрашован (1917–2001) где је аранжирао словачке народне песме, увежбавао их са оркестром Радија Нови Сад и у том смислу дао велики допринос словачкој продукцији овог значајног медија. Са Т. Андрашованом је сарађивала и солисткиња словачких народних песама Људмила Беређиова-Ступавска, која је

[3] Текст је доступан и на интернету: <https://drive.google.com/file/d/1nJyexvdVRIMJhJ-m-ZhMzZ7qsEa2RPcl/view> стр. 91

Милина Ј. Склабински

Српско-словачке везе у домену музикологије
кроз призму музиколошких конференција
„Словачка музика у Војводини“

Учесници 13. конференције Словачка музика у Војводини, 27. 11. 2017. Нови Сад

Фото: Завод за културу војвођанских Словака

с композитором снимила опширан интервју и ексклузивно га објавила на конференцији, а касније у зборнику (Berediová-Stupavská, 2017, str. 45). Из разговора сазнајемо о богатом интернационалном путу композитора, али и његовим осећањима приликом прве посете Петровцу, 1937. године, а касније и Новом Саду крајем 80-их година.

У оквиру конференције говорили смо и о композиторима из редова војвођанских Словака, попут Јана Подхрадског (1891–1955), аутора оперете *Лейа, нова осликана колевка*, која спада међу првенце овог музичког правца словачке музичке литературе. Подхрадски је био знача-

јан прегалац словачког музичког живота у Војводини, а водећи се узором српске традиције тог времена и извођења позоришног комада са певањем, и сам је у већини словачких средина у позоришне комаде уносио музичке тачке (Stankovićová – Kriváková, 2017, str. 67).

Са великим задовољством позвали смо на конференцију познатог композитора из Земун Мирка Шоуца, који јој је лично присуствовао (у то време са својих 85 година живота). М. Шоуц је са пажњом слушао предавање своје ћерке, диригента Весне Шоуц, која је објаснила словачко порекло ове породице и представила његов широк

стваралачки и интерпретаторски опус. Присутни нису крили одушевљење након репродукованих и уживо изведених композиција М. Шоуца, који је захваљујући овом догађају доживео велико признање од припадника заједнице из које је потекао. Подсетимо се само да је М. Шоуц академски образован композитор и интерпретатор којег убрајамо у осниваче цез музике на просторима бивше Југославије. Прву цез тему „Контрасти“ Мирко Шоуц је компоновао 1948. године и од тог времена његове композиције налазимо у репертоару Цез оркестра Радио телевизије Београд, Љубљанског и Загребачког цез оркестра, али и многих других ансамбала из читаве Југославије. Са Оркестром Мирка Шоуца реализовао је неколико хиљада концерата код нас и у иностранству. Значајан део свог стваралаштва посветио је деци, и то као композитор, аранжер, диригент и интерпретатор (Џоис, 2017, str. 15). Добитник је бројних признања и награда, а његову песму „Заклео се бумбар“ знају сви нараштаји са простора бивше Југославије.

На конференцији која је била посвећена животу и делу Кветославе Чањиове Бенкове наш гост био је и врстан виолиниста, дугогодишњи руководилац Оркестра народних уметничких инструмената Словачког радија у Братислави Мирослав Дуђик. Између осталог, присетио се и чињенице да их је управо музичка уредница Кветослава Бенкова 1978. године позвала да са новооснованим оркестром гостују на југословенском фестивалу „Ој, Дунаве плави“ у Новом Саду. Сећа се да је тек двогодишњи оркестар учешћем на престижном фестивалу добио своје прво међународно искуство, а свакако да је том приликом ОЉУН гостовао и у словачким срединама у Кисачу, Петровцу и Старој Пазови.

Већ поменути први диригент из редова војвођанских Словака Јурај Ферик Мл. својим десетогодишњим ангажовањем као диригент Нишког симфонијског оркестра дао је значајан допринос развоју музичког живота Ниша. О томе је на конференцији говорио Небојша Тодоровић, српски музиколог и редовни професор на Факултету уметности у Нишу. Тодоровић детаљно анализира богату концертну делатност Ј. Ферика, који је био шеф-диригент Нишког симфонијског оркестра, педагог у Музичкој школи „Др Војислав Вучковић“, организатор и друштвени радник (Тодоровић, 2023, str. 152). Ј. Ферик је у Нишу радио пуних десет година (1970–1980), а последњи концерт са овим оркестром приредио је 9. јануара 1980, после чега прелази у Новосадску оперу и наставља диригентску каријеру. Ј. Ферик је био и један од оснивача Нишких музичких свечаности 1975. године, фестивала класичне музике који траје до данас.

Велики познавалац словачке народне песме у Војводини, али и педагог, композитор, оснивач музикологије овдашњих Словака мр Мартин Кмећ такође је девет година радио у Неготину на Педагошкој академији, а затим на Педагошкој академији у Новом Саду. М. Кмећ остаће упамћен пре свега по опсежном опусу музичких радова на тему словачких народних песама у Војводини. Његова изузетна активност видљива је и у раду стручних организација попут Удружења фолклориста Југославије, чији је члан постао 1960. године, а функцију председника удружења вршио у периоду 1989–1991. године. Почев од 1987. научне конференције организује и Удружење фолклориста Војводине које објављује зборник под називом *Фолклор у Војводини*, у

којем своје стручне радове редовно објављује и М. Кмећ. Своје неизмерно познавање словачких народних песама М. Кмећ је показао и у текстовима које је објављивало удружење ПЧЕСА (Пролеће на ченејским салашима), које је организовало симпозијуме са учешћем стручњака разних научних профила.

Наведени фрагменти о словачким музичким личностима потврђују да бројна места у Србији за словачке ствараоце нису била само привремена боравишта, већ простор узајамне култивације. Њихово присуство оставило је јединствен печат у српским институцијама и градовима, а тај траг чини основу богатог музичког наслеђа које и данас дефинише идентитет војвођанских Словака. С једне стране, то је допринос српској културној средини, док је, с друге стране, то обогаћивање уметничког сензибилитета личности које су на овом простору стварале.

Закључак

Овај кратак и концизан екскурз у проблематику словачко-српских културних веза у области

музике може бити подстицај за интензивнија истраживања и настанак нових сарадњи. Даља систематска истраживања требало би и у будућности да се посвете дубинској музиколошкој анализи, али и обради архивских извора, посебно штампе и личних преписки, који могу открити до сада непознате детаље о рецепцији словачке музике у српској средини. На крају, чини се неопходним интензивније коришћење метода оралне историје, односно бележење сведочења живих сведока и музичких прегалаца, чије лично искуство чини незаменљив мост између прошлости и садашњости наше музичке културе. Управо ова истраживачка метода се током времена показала као веома ефикасна.

Не би било могуће обухватити све наведене фрагменте да није било организованог приступа и двадесет сусрета ентузијаста и стручних људи, који су својим несебичним радом допринели истраживању, документацији и промоцији једне од најраспрострањенијих области културе и уметности – области музике. Са новим идејама, потребама и ентузијазмом треба смело искорачити у ново двадесетогодишње поглавље конференције „Словачка музика у Војводини“.

References/Литература

- Babiak, M. (2005). From a Padina organist to a famous composer. In: *Nový život – časopis pre literatúru a kultúru*. Novi Sad, year 57, pp. 119-131. [In Slovak]
- Berediová-Stupavská, Lj. (2017). From Tibor Andrašovan's Life. In: *Slovak Music in Vojvodina. Proceedings of the 13th Musicological Conference 2017*, pp. 45-65. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN: 978-86-87947-39-9. [In Serbian]

- Bosić, M. (1987). *Slovak Folk Costumes in Vojvodina*. Novi Sad: Vojvođanski muzej, p. 263. [In Serbian]
- Botík, J. (2013). About the Concepts of Research of Vojvodina Slovaks. In: *Slovak Music in Vojvodina. Proceedings of the 9th Musicological Conference 2013*, pp. 7-18. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN: 978-86-87947-22-1. [In Serbian]
- Fracile, N. (2005). Musical Tradition of Vojvodina – Continuity, Changes, Interpenetrations, Perspectives. In: *Slovak Music in Vojvodina. Proceedings of the 1st Musicological Conference 2005*, pp. 147-157, ISBN 86-86263-01-1. [In Serbian]
- Kmeť, M. (1974). Slovak folk songs from Vojvodina compared to folk songs in Slovakia. In: *Novi život – časopis za literaturu i kulturu*, edited by M. Harpanj. Novi Sad: NVTP Obzor – ZOZP Tvorba, pp. 548-561. [In Serbian]
- Lomen, K. (2021). *Traditional song culture of Slovaks in Stara Pazova, Serbia*. Bratislava: Ústav hudobnej vedy SAV, v. v. i., pp. 191-193, ISBN 978-82-89410-04-3. [In Slovak]
- Lomen, K. (2023). Military songs of Slovaks in Vojvodina: a traditional song genre and its transformations in a minority environment. In: *Musicologica Slovaca*, year 14 (40), No. 2, pp. 197-245. ISSN 1338-2594. [In Slovak]
- 118 | Sklabinski, M. (ed.). (2005). *Slovak Music in Vojvodina 2005. Proceedings of the 1st Conference of Musicologists and Music Experts*. Novi Sad: National Council of the Slovak National Minority, ISBN 86-86263-01-1. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2006). *Slovak Music in Vojvodina 2006. Proceedings of the 2nd Conference of Musicologists and Music Experts*. Bački Petrovac: National Council of the Slovak National Minority, ISBN 978-86-86263-02-5. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2007). *Slovak Music in Vojvodina 2007. Proceedings of the 3rd Conference of Musicologists and Music Experts*. Novi Sad: National Council of the Slovak National Minority, ISBN 978-86-86263-06-3. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2008). *Slovak Music in Vojvodina 2008. Proceedings of the 4th Conference of Musicologists and Music Experts*. Novi Sad: National Council of the Slovak National Minority, ISBN 978-86-87947-01-6. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2009). *Slovak Music in Vojvodina 2009. Proceedings of the 5th Conference of Musicologists and Music Experts*. Novi Sad: National Council of the Slovak National Minority, Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN 978-86-87947-02-3. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2010). *Slovak Music in Vojvodina 2010. Proceedings of the 6th Conference of Musicologists and Music Experts*. Novi Sad: National Council of the Slovak National Minority, Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN 978-86-87947-04-7. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2011). *Slovak Music in Vojvodina 2011. Proceedings of the 7th Conference of Musicologists and Music Experts*. Novi Sad: National Council of the Slovak National Minority, Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN 978-86-87947-09-2. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2012). *Slovak Music in Vojvodina 2012. Proceedings of the 8th Conference of Musicologists and Music Experts*. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN 978-86-87947-17-7. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2013). *Slovak Music in Vojvodina 2013. Proceedings of the 9th Conference of Musicologists and Music Experts*. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN 978-86-87947-22-1. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2014). *Slovak Music in Vojvodina 2014. Proceedings of the 10th Conference of Musicologists and Music Experts*. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN 978-86-87947-29-0. [In Slovak]

- Sklabinski, M. (ed.). (2015). Slovak Music in Vojvodina 2015. *Proceedings of the 11th Conference of Musicologists and Music Experts*. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN 978-86-87947-32-0. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2016). Slovak Music in Vojvodina 2016. *Proceedings of the 12th Musicological Conference*. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN 978-86-87947-38-2. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2017). Slovak Music in Vojvodina 2017. *Proceedings of the 13th Musicological Conference*. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN 978-86-87947-39-9. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2018). Slovak Music in Vojvodina 2018. *Proceedings of the 14th Musicological Conference*. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN 978-86-87947-50-4. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2019). Slovak Music in Vojvodina 2019. *Proceedings of the 15th Musicological Conference*. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN 978-86-87947-56-6. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2020). Slovak Music in Vojvodina 2020. *Proceedings of the 16th Musicological Conference*. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN 978-86-87947-64-1. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2021). Slovak Music in Vojvodina 2021. *Proceedings of the 17th Musicological Conference*. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN 978-86-87947-69-6. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2022). Slovak Music in Vojvodina 2022. *Proceedings of the 18th Musicological Conference*. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN 978-86-87947-72-6. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2023). Slovak Music in Vojvodina 2023. *Proceedings of the 19th Musicological Conference*. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN 978-86-87947-81-8. [In Slovak]
- Sklabinski, M. (ed.). (2024). Slovak Music in Vojvodina 2024. *Proceedings of the 20th Musicological Conference*. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka (currently being printed). [In Slovak]
- Stankovićová – Kriváková, M. (2017). Ján Podhradský – Life and Work. In: Slovak Music in Vojvodina. *Proceedings of the 13th Musicological Conference 2017*, pp. 67-74. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN: 978-86-87947-39-9 [In Serbian]
- Šouc, V. (2017). Mirko Šouc's Life and Work. In: Slovak Music in Vojvodina. *Proceedings of the 13th Musicological Conference 2017*, pp. 9-14. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN: 978-86-87947-39-9 [In Serbian]
- Štolc, J. (1968). *Speech of Slovaks in Yugoslavia*. Bratislava: Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, p. 353. [In Slovak]
- Todorović, N. (2023). Niš Days of Maestro Juraj Ferik – Contribution to the Development of Musical Life in Niš. In: Slovak Music in Vojvodina. *Proceedings of the 18th Musicological Conference 2022*, pp. 136-160. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN: 978-86-87947-72-6 [In Serbian]
- Urbancová, H. (2014). Research into Slovak Folk Songs in Vojvodina – Documentation and Reflections. In: Slovak Music in Vojvodina. *Proceedings of the 10th Musicological Conference 2014*, pp. 9-45. Novi Sad: Zavod za kulturu vojvođanskih Slovaka, ISBN: 978-86-87947-29-0. [In Serbian]

Milina Sklabinski

Matica slovenská
Director of the Compatriot Museum
Bratislava (Slovak Republic)

Serbian-Slovak ties in the field of musicology through the prism of musicological conferences “Slovak Music in Vojvodina”

Summary

120 | The paper is dedicated to the presentation of the scientific and research conferences entitled “Slovak Music in Vojvodina” which have been held in Novi Sad since 2005, i.e., to the Serbian-Slovak ties in the field of musicology as documented in the proceedings of the eponymous conference. The paper maps two main directions. The first refers to the cultural interpenetrations and influences on the conservation and improvement of original folk songs of Slovaks in Vojvodina. The second part presents interesting facts about the activities of Slovak music composers in Serbia. The most important results include the contribution of the musicological conferences during their twenty-year existence and the need to continue these activities in the future period. Namely, this study also shows that Slovak-Serbian ties in the field of musicology have not been sufficiently explored so far.

Keywords: Slovak Music in Vojvodina, Slovak folk songs, Mikuláš Schneider-Trnavský, Viliam Figuš-Bystrý, Martin Kmeč